Nimeni nu devine medic peste noapte

Să ne gândim la un tânăr care face tot ce dorește până la douăzeci și patru de ani. Nu studiază medicina, nu intră în laboratoare, nu face practică în spitale și nu dă examene. Nimeni nu și-ar imagina că el poate deveni medic peste noapte. Chiar dacă ar vizita din când în când un spital, ar dona bani pentru pacienți sau ar purta un halat alb, nimeni nu l-ar lăsa să trateze bolnavi. Lucrurile acestea pot avea valoare în sine, dar nu țin locul formării.

La fel, nimeni nu devine inginer software doar pentru că are un calculator și se uită din când în când la materiale despre programare. Un profesionist s-a format prin ani de studiu, prin mii de linii de cod, prin erori corectate și prin eșecuri asumate. Dacă cineva ar pretinde că un om poate trăi zeci de ani după bunul plac și apoi poate primi dintr-odată, printr-o procedură misterioasă, toată experiența, am socoti afirmația absurdă. Nimeni nu poate primi peste noapte rezultatul unui drum pe care nu l-a parcurs.

Caracterul nu se transferă

Principiul contează și mai mult când e vorba de caracter. Caracterul nu este o informație care se poate copia și nici o abilitate care se poate injecta instantaneu. Se formează prin alegeri repetate, prin experiențe reale și prin exersarea zilnică a principiilor corecte. A fi bun, răbdător, sincer și smerit nu înseamnă să cunoști definițiile acestor virtuți, ci să le practici până devin parte din tine. Nu se pot cumpăra, moșteni sau primi de la altcineva.

Mulți își închipuie totuși că schimbarea caracterului se va petrece automat, cumva, după moarte. După această părere, omul poate trăi mai departe după aceleași tipare, iar Dumnezeu va rezolva problema mai târziu. Dar care ar mai fi rostul vieții de acum, cu toate încercările, alegerile și lecțiile ei, dacă transformarea s-ar face oricum mai târziu, fără noi? Drumul face parte din destinație. El formează omul care se poate bucura de ceea ce va primi.

Singura școală

Omul a fost așezat într-o lume în care există binele și răul, adevărul și minciuna, și în care alege în fiecare zi. Aici se lovește de egoism și învață dăruirea. Întâlnește nedreptatea și învață dreptatea. Se luptă cu resentimentele și învață iertarea. Încercările dezvoltă răbdarea, iar greutățile scot la iveală adevărata stare a inimii. Provocările vieții nu sunt simple obstacole, ci prilejuri de creștere.

În Împărăția lui Dumnezeu răul nu va mai exista. Iar acolo unde nu mai există rău, nu mai există nici ispită, adică îndemnul spre rău, nici încercarea în care omul să poată învinge răul. Veșnicia nu este locul unde începe formarea omului, ci locul unde omul se bucură de roadele ei. Un elev nu mai poate învăța lecția după ce a ieșit din sala de examen. Tot așa, omul nu mai poate recupera după moarte ceea ce a refuzat să învețe în timpul vieții. De aceea timpul de acum are o valoare atât de mare: „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii” (2 Corinteni 6:2).

Ca un pianist

Nimeni nu se naște pianist desăvârșit. Talentul poate exista, dar măiestria vine doar prin practică îndelungată. Un pianist nu ajunge la performanță doar citind partituri. Trebuie să exerseze zilnic, să greșească, să corecteze și să repete până când ce a învățat devine parte din el.

La fel și cu adevărul, răbdarea sau bunătatea. Poți să le cunoști foarte bine în teorie și totuși să nu le ai. Devin ale tale doar când le trăiești în situații concrete. Nu este vorba de performanțe extraordinare, ci de caracter: dragoste, răbdare, bunătate, cinste. De aceea, credința adevărată nu înseamnă doar să accepți cu mintea niște adevăruri, ci să le trăiești zi de zi.

Nu e o luptă de unul singur

Vestea bună este că omul nu e lăsat să lupte singur. Dumnezeu nu doar stabilește ștacheta, ci dă și ajutorul ca să fie atinsă. Biblia promite că El „nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre” și că va da și mijlocul de a ieși biruitor (1 Corinteni 10:13).

Așa cum studentul la medicină își privește profesorii și vrea să ajungă ca ei, omul are și el un model: pe Isus Hristos. El este Învățătorul de la care omul învață cum să gândească, cum să iubească și cum să trăiască. Schimbarea nu este nici efortul solitar al omului, nici o lucrare făcută fără voia lui. Este o colaborare între Dumnezeu și om, pas cu pas, în școala în care ne aflăm chiar acum.

Din broșura gratuită „Rostul Vieții”, capitolul 16. Broșura întreagă se găsește la Resurse.

Sursa: *Nimeni nu devine medic peste noapte* — Scopul Vieții
scopulvietii.ro/articole/nimeni-nu-devine-medic-peste-noapte